

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/90/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316010561
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2316010561.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdenej V. W., pre prečin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, o povolenie obnovy konania, na základe sťažnosti odsúdenej, proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 03.05.2017, sp. zn. 1Nt/17/2016, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25.07.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdenej V. W., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh na povolenie obnovy konania podaný odsúdenou V. W. proti rozsudku Okresného súdu v Galante sp. zn. 2T/100/2014 zo dňa 20.04.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/32/2016 zo dňa 04.08.2016 zamietol,

pretože nevyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli, samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdenej, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa právne odôvodnil ustanovením § 394 odsek 1 Trestného poriadku vecne zistením, že odsúdená sa domáha opakovaného výsluchu svedkov vypočutých už v pôvodnom konaní a ďalšej svedkyne W. M., ktorá nebola priamym svedkom jej protiprávneho konania, a ktorá by mala potvrdiť len to, že maloletá poškodená B. W. mala byť pod vplyvom starej matky S. M.. Z uvedeného vyvodil, že odsúdená sa nedomáha povolenia obnovy konania s poukazom na doposiaľ neznáme dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní a tak nie sú zákonné dôvody na povolenie obnovy konania.

Proti tomuto uzneseniu zahlásila po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdená, ktorú následne, prostredníctvom svojho obhajcu, písomne odôvodnila a domáhala sa jeho zrušenia z dôvodu, že súd I. stupňa pochybil, keď jej návrh na povolenie obnovy konania zamietol z dôvodu, že neboli splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania. Súd I. stupňa nevykonal ňou navrhnuté dôkazy, preto je napadnuté uznesenie bez právneho základu, rozhodnutie, nie je dôkazmi preukázané. Tvrdenia, že opakovaným výsluchom svedkov by neboli zistené nové skutočnosti, sú len domnienky, ktoré nie sú podložené dôkazmi, čo považuje za opätovné porušenie jej občianskych práv ako aj práv vyplývajúcich z Trestného poriadku.

Okresný prokurátor sťažnosť nepodal.

Krajský súd na základe riadne a včas podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal výrok napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdenej nie je dôvodná.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, písomným podaním doručeným Okresnému súdu Galanta dňa 23.08.2016 sa odsúdená domáhala povolenia obnovy konania proti rozhodnutiu krajského súdu zo dňa 04.08.2016. Ďalším písomným podaním doručeným súdu I. stupňa dňa 14.02.2017 uviedla, že má informáciu o tom, že jej dcéra B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní ktoré predchádzalo odsudzujúcemu rozsudku klamala, nakoľko bola ovplyvnená jej matkou S. M., nar. XX.XX.XXXX. Z tohto dôvodu žiadala znovu predvolať svedkov uvedených aj v odôvodnení napadnutého uznesenia. Na týchto tvrdeniach zotrvala odsúdená aj na verejnom zasadnutí, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia. Uviedla, že nikdy fyzicky ani psychicky netýrala dcéru, čo by mali potvrdiť tak jej dcéra B. ako aj syn G.. Domáhala sa tiež výsluchu bývalej kolegyne - W. M., ktorá by vedela potvrdiť, že jej dcéra bola pod nátlakom, keď vypovedala proti nej.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu V. W. bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/100/2014 zo dňa 20.04.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/32/2016 zo dňa 04.08.2016 za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona a bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, na výkon ktorého bola zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pri rozhodovaní o vine a treste odsúdenej, súdy oboch stupňov vychádzali z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, na ktorom boli vypočutí svedkovia B. W., Q. M., S. M., MUDr. O. W., Q. X., L. J., V. W., Mgr. R. X., W. M., W. J., Mgr. W. N., F. K., M. Z., K. M., O. F., Y. F., Y. K., V. K., L. B., W. W., MUDr. N. O., MUDr. R. J., MUDr. V. Q., E. K., W. Z., K. N., V. Z., L. N., V. N., S. W., W. K., E. Z., L. Z., maloletý G. W. a B. W. ako aj zo znaleckých posudkov znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria, odboru psychológie, odvetvie klinickej psychológie detí a dospelých Mgr. O. I., PhDr. E. W. a MUDr. W. B..

Z uvedeného teda vyplýva, že vina V. W. nebola ustálená len na základe svedeckých výpovedí jej maloletých detí B. a G., ktorých ovplyvňovanie chce preukázať v konaní o povolení obnovy konania. V konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku boli vypočutí všetci svedkovia, ktorých sa odsúdená domáha v konaní o povolení obnovy konania s výnimkou W. M., ktorá aj podľa výpovede odsúdenej nebola svedkom protiprávneho konania.

Súd I. stupňa správne a v súlade s ustanovením § 394 odsek 1 Trestného poriadku vyhodnotil, že dôkazy, ktorých vykonania sa odsúdená opakovane dovoľáva nie sú dôkazy, ktoré boli skôr súdu neznáme, tieto boli vykonané na hlavnom pojednávaní a nemôžu samy osebe odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v ustanovení § 394 Trestného poriadku. Z hľadiska splnenia podmienok na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, vedel navrhovateľ. Rozhodujúce je to, či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu alebo prokurátorovi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný ale s novým obsahom.

V konaní o povolenie obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku, ktorý bol vydaný v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti nemožno považovať také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich nesprávne vyhodnotil. Aj krajský súd zastáva názor, že odsúdenou navrhované dôkazy nie sú novými dôkazmi, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine prípadne treste odsúdenej. Poukazuje predovšetkým v tejto súvislosti na to, že vina odsúdenej nebola uznaná len na základe svedeckých výpovedí jej maloletých detí ale rozhodujúcu úlohu zohrali aj výsledky znaleckého dokazovania a výpovede znalkyň na hlavnom pojednávaní, z ktorých vyplynulo, že maloletá B. trpela syndrómom týraného dieťaťa, nemala sklony ku konfabuláciám a ku klamstvu. Tento dôkaz v súčasnej dobe nemôže spochybniť ani

odsúdenou očakávaná zmena výpovede maloletej poškodenej B. W., prípadne navrhovanou svedkyňou preukazované ovplyvňovanie maloletej, nakoľko znaleckým dokazovaním boli tieto otázky zodpovedané.

Z vyššie uvedených dôvodov považoval krajský súd napadnuté uznesenie súdu I. stupňa za vecne správne a zákonné a sťažnostné námietky odsúdenej za nedôvodné. Preto sťažnosť odsúdenej ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.